STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH
w Klubie Sportowym „Szczypiorniak" Olsztyn

Rozdział I
Postanowienia wstępne

§ 1.

1. Naczelną zasadą wszystkich działań w **Klubie Sportowym „Szczypiorniak" Olsztyn** jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. **Klub Sportowy „Szczypiorniak" Olsztyn** prowadzi działalność związaną z uprawianiem i propagowaniem piłki ręcznej jako dyscypliny sportu wśród dzieci i młodzieży.
3. Jedną z form realizacji zasady o której mowa w ust. 1 jest wprowadzenie Standardów Ochrony Małoletnich, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.

§ 2.

Ilekroć w niniejszych Standardach mowa jest o:

1. dziecku - należy przez to rozumieć osobę do ukończenia 18 roku życia, która jest członkiem klubu lub nie jest członkiem klubu ale, uczestniczy w zajęciach organizowanych przez klub;
2. klubie - należy przez to rozumieć **Klub Sportowy „Szczypiorniak" Olsztyn**;
3. opiekunie - należy przez to rozumieć każdą osobę w klubie, która uczestniczy w zajęciach bądź prowadzi zajęcia z dziećmi w ramach działalności klubu, niezależnie od formy prawnej na podstawie której została dopuszczona do prowadzenia/uczestniczenia w zajęciach prowadzonych przez klub;
4. trenerze - należy przez to rozumieć opiekuna któremu została przypisana dana grupa dzieci;
5. pracowniku - należy przez to rozumieć każdą osobę zatrudnioną w klubie lub wykonującą w klubie czynności na innej podstawie niż umowa o pracę;
6. Prezesie - należy przez to rozumieć Prezesa Klubu Sportowego „Szczypiorniak" Olsztyn;
7. pracowniku ds. Standardów - należy przez to rozumieć wyznaczonego przez Prezesa pracownika sprawującego nadzór nad prawidłowym stosowanie Standardów oraz ich aktualnością jak również odpowiedzialnego za przygotowanie pracowników do stosowania standardów, przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dzieciom, powiadamianiu odpowiednich organów o zdarzeniach i udzielaniu wsparcia dzieciom;
8. opiekunie prawnym - należy przez to rozumieć osobę uprawnioną do reprezentowania dziecka;
9. ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U. 2024, poz. 560);
10. krzywdzenie dziecka - należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie. To każde zamierzone lub niezamierzone działanie/zaniechanie jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój. Wyróżnia się 5 podstawowych form krzywdzenia:
    a) przemoc fizyczna wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania, bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową. Są to także kary fizyczne takie

jak długotrwałe przebywanie w jednej pozycji, wykonywanie ćwiczeń nie wynikających z celu sportowego (w tym przekraczających możliwości dziecka), a stosowanych w celach dyscyplinujących.

b) przemoc emocjonalna (psychiczna) wobec dziecka to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a dorosłym, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy dorosłym a dzieckiem. Przejawami przemocy emocjonalnej może być zmuszanie dziecka do aktywności ponad jego możliwości fizyczne, realizacja ambicji trenera lub opiekuna wbrew potrzebom dziecka, uzależnianie wartości dziecka od wyników w sporcie.

c) zaniedbanie: jest wtedy, gdy nikt nie sprawia, by dziecko czuło się ważne, wyjątkowe i kochane, nie troszczy się o nie, ani go nie wspiera. Opiekun dziecka nie interesuje jego zdrowiem, odżywianiem, warunkami bytowymi. Zaniedbanie to niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw przez rodziców, opiekunów, lub inne osoby zobowiązane do opieki, wychowania i ochrony dziecka. Obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i utrwalony sposób funkcjonowania, w którym opiekun nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju fizycznego, poznawczego, społecznego, emocjonalnego i psychoseksualnego oraz dobrostanu dziecka. Może to dotyczyć takich sytuacji jak: brak bezpiecznego schronienia, opieki, odżywiania (kaloryczności i wartości posiłków adekwatnych do wysiłku fizycznego i potrzeb treningowych), ilości snu, czasu na regenerację po treningu lub przebytej kontuzji, zaniedbań sprzętowych (brak odpowiednich ubrań, butów, okularów sportowych etc.), podstawowej i specjalistycznej opieki medycznej (w tym wykonywania badań sportowych), szczepień, dostępu do edukacji, nieposyłanie do szkoły, niezabezpieczanie książek i pomocy szkolnych, ograniczanie kontaktów społecznych, brak dbałości o bezpieczeństwo fizyczne, niezapewnienie bezpieczeństwa emocjonalnego.

d) przemoc seksualna (wykorzystywanie seksualne dziecka) to angażowanie dziecka przez dorosłego/lub inne dziecko w aktywność seksualną, bez kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, wszelkie formy werbalnego molestowania np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka lub komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, seksualizacja zabaw i wizerunku, skłanianie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - uwodzenie w internecie w celu nawiązania kontaktu) lub z kontaktem fizycznym takim jak dotykanie, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy w sposób seksualny czy stosunek seksualny. Jest to także seksualizacja zawodników i zawodniczek polegająca na nieadekwatności stroju i wizerunku do wieku dziecka. Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem poniżej 15 rż jest przestępstwem. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Wykorzystanie seksualne może przyjąć również formę wyzyskiwania seksualnego, czyli jakiegokolwiek faktycznego lub usiłowanego nadużycia pozycji podatności na zagrożenia, przewagi sił, lub zaufania, w celach seksualnych, w tym, ale nie wyłącznie, czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z seksualnego wykorzystywania innej osoby. Szczególne zagrożenie wyzyskiwaniem seksualnym zachodzi w czasie kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiwaniem istnieje zarówno wobec dzieci jak i ich opiekunów.

e) przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza, bullying): występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych (internetu i telefonów komórkowych). Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz elektroniczną (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę), a także przemoc podczas

randki ze strony chłopaka/dziewczyny, wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika, przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią.

11. karcie interwencji - należy przez to rozumieć dokument sporządzony przez pracownika ds. Standardów zawierający pełną informację o podejmowanej interwencji, w tym: dane dziecka, dane zgłaszającego, dane podejrzanego, zwięzły opis sytuacji, informację o podjętych działaniach oraz o sposobie zakończenia sprawy;

12. dane osobowe dziecka - należy przez to rozumieć wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek.

Rozdział II

Zasady bezpiecznych relacji między pracownikami, dziećmi i opiekunami prawnymi

§ 3.

1. Pracownicy znają i stosują ustalone w klubie zasady bezpiecznych relacji pracownik - dziecko, dziecko - dziecko, opiekun prawny - dziecko oraz opiekun prawny - pracownik.

2. Pracownicy zapoznają opiekunów prawnych dzieci z zasadami bezpiecznych relacji pracownik - dziecko, dziecko - dziecko, opiekun prawny - dziecko oraz opiekun prawny - pracownik.

§ 4.

Zasady bezpiecznych relacji pracownik - dziecko

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez pracowników jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.

2. Wszyscy pracownicy posiadają wiedzę i kwalifikacje niezbędne do wykonywania swoich zadań w klubie.

3. Pracownik zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i podejmowania czynności wobec nich adekwatnych do sytuacji, wieku i indywidualnych potrzeb dziecka.

4. Pracownik w komunikacji z dzieckiem:

   1) Zachowuje cierpliwość i szacunek wobec dziecka.

   2) Uważnie słucha dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.

   3) Jeśli zna imię dziecka, zwraca się nim do dziecka (nie po nazwisku lub numerze na koszulce), chyba że potrzebą dziecka jest używanie pseudonimu, innego imienia albo zasady rozgrywek przewidują tylko komunikację numerami (na przykład sędzia na meczu).

   4) Nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci i rodziców. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.

   5) Nie zawstydza, nie upokarza, nie lekceważy, nie poniża i nie obraża dziecka.

   6) Nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

   7) Stosuje równość wobec dzieci w przekazywaniu informacji o treningach, możliwościach rozwoju.

8) Nie komentuje wyglądu dzieci. Jeśli warunki fizyczne dziecka wymagają poprawy, przekazuje te informacje na osobności, zachowując wyczucie i odnosząc się do celów treningowych, nie oceny wyglądu.

5. Pracownik w działaniach z dziećmi:

1) Jest zobowiązany do jawności każdorazowego kontaktu z dziećmi. Nie ukrywa kontaktów z dzieckiem. Inne osoby dorosłe oraz inne dzieci wiedzą o treningach i pozostałych spotkaniach prowadzonych przez trenera w stosunku do wszystkich zawodników.

2) Buduje ducha zespołu stosując zasadę “jeden za wszystkich, wszyscy za jednego”, która nie jest rozumiana jako odpowiedzialność zbiorowa, a jako wspólne zaangażowanie w realizację celu i dbanie o siebie nawzajem. Nie udziela przywilejów oraz nie tworzy sztucznego podziału odpowiedzialności, a koncentruje się na wspólnym rozdzieleniu zadań w drużynie (na przykład ustalanie kto i kiedy sprząta po treningu, bez domniemania zasady, że zawsze jest to jedna i ta sama osoba, na przykład o niskim stażu w drużynie).

3) Reaguje na każdy przejaw przemocy rówieśniczej. Nie nastawia dzieci przeciwko sobie, nie plotkuje na ich temat, nie namawia do przemocowych praktyk (np. trash talkingu- psychologicznej gry sprawiającej, że przeciwnik może być świetny w swojej dyscyplinie, ale to co robimy i mówimy sprawia, że traci równowagę i wypada z rytmu; “kocowania” - znęcania się nad młodszymi, lub mniej doświadczonymi dziećmi). Odnosi się z szacunkiem do wszystkich zawodników.

4) Docenia i szanuje wkład i wysiłek dzieci, nie koncentrując się wyłącznie na wydajności i wynikach, nie obwinia dzieci za przegraną. Nie uzależnia wartości dzieci od wyników w sporcie. Zachęca do udziału w treningach i rozgrywkach klubowych i/lub reprezentacyjnych. Nie wywierając presji tłumaczy ważność udziału w nich nadal pozostawiając decyzję dziecku.

5) Aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich warunki fizyczne potrzebne do uprawiania sportu oraz płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd. Dopasowuje plany treningowe do poziomu umiejętności i możliwości dzieci. Umiejętnie stawia wyzwania z poszanowaniem dla wrażliwości dzieci.

6) Nie faworyzuje dzieci i nie otacza ich osobistą opieką, której nie potrzebują.

7) Nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani nie składa mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.

8) Nie utrwala wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli kierownictwo klubu nie zostało o tym poinformowane, nie wyraziło na to zgody i nie uzyskał zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.

9) Nie proponuje dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również nie używa ich w obecności dzieci.

10) W przypadku sportu wyczynowego ma prawo odstąpienia od treningów z dzieckiem, jeśli nie przejawia ono predyspozycji do uprawiania sportu zawodowego. W takim wypadku komunikat i sposób rozmowy z dzieckiem powinien być dostosowany do wieku, wrażliwości dziecka oraz nigdy nie powinien być związany z jego zawstydzaniem, czy zniechęcaniem do uprawiania sportu w ogóle.

11) W przypadku sportu wyczynowego nie ma prawa, z pobudek osobistych, do angażowania w treningi i zawody dziecka nie przejawiającego predyspozycji do uprawiania sportu zawodowego.

6. Pracownik w kontakcie fizycznym z dziećmi:

1) W sytuacji, w której musi dotknąć dziecko, aby skorygować jego postawę, wyjaśnia co i z jakiego powodu będzie robił.

2) Jest zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.

3) Zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach personel powinien reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

4) W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unika innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Należy zadbać o to, aby w każdej z czynności pielęgnacyjnych i higienicznych asystowała inna osoba z klubu. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do obowiązków pracownika, powinien zostać przeszkolony w tym kierunku.

5) Dba o to, aby w przypadku konieczności indywidualnej opieki fizjoterapeuty, zapewnić w miarę możliwości, obecność drugiej osoby dorosłej, np. lekarza, innego członka sztabu medycznego, pracownika. W takich sytuacjach dorosły nigdy nie powinien zostawać sam z dzieckiem ani nawet sam w obecności innego dziecka. Jeśli nie ma takiej możliwości, minimum powinna być każdorazowa jawność takich kontaktów.

6) Nie dotyka dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

7) Podczas dłuższych niż jednodniowe wyjazdów i wycieczek niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. W przypadku braku możliwości realizacji powyższego (np. ze względu na ryzyko wykluczenia dziecka z powodów ekonomicznych), należy przyjąć zasadę współpracy z organizatorem, który zapewni zakwaterowanie dzieci z dziećmi, a trenerów z trenerami albo współpracy z rodzicami, którzy zapewnią dzieciom możliwość zakwaterowania oddzielnie od trenera. Trener/klub ma obowiązek skontaktowania się z innymi klubami oraz rodzicami i podjęcia wszystkich możliwych środków, aby zapewnić realizację tej zasady.

7. Pracownik w kontaktach z dziećmi zobowiązany jest do:

1) zindywidualizowanego podejścia do każdego dziecka w szczególności mając na uwadze jego rozwój psychiczny i możliwości fizyczne;

2) traktowania dzieci z szacunkiem uwzględniając jego godność i potrzeby;

3) poszanowania prywatności dzieci;

4) równego traktowania niezależnie od płci, orientacji seksualnej, wyznania, przekonań, języka, narodowości czy możliwości fizycznych;

5) dbania o dobry kontakt z dziećmi;

6) reagowania na przypadki konfliktu wśród dzieci.

8. Pracownik traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.

9. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiejkolwiek formie.

10. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.

11. Pracownik jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Działania powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

§ 5.

Zasady bezpiecznych relacji dziecko - dziecko

1. Dzieci w kontaktach rówieśniczych zawsze:

1) Będę stosować zasady fair play, prowadząc uczciwą i czystą rywalizację z szacunkiem dla przeciwnika - zarówno dla jego sukcesów jak i porażek. Będę świętować sukcesy własne i drużyny, ale również godnie znosić porażki, które są nieodłącznych elementem sportu.

2) Będę stosować zasadę “jeden za wszystkich, wszyscy za jednego”. Z zaangażowaniem będę uczestniczyć w treningach, szanując chęć osiągnięcia celów sportowych moich koleżanek i kolegów, z którymi trenuję. Będę dążyć do budowania ducha zespołu opartego o wspieranie się nawzajem, słuchanie, nie okłamywanie i bycie dla siebie wyrozumiałym.

3) Będę szanować prywatność innych zawodników i zawodniczek. Nie będę brać ich rzeczy bez ich zgody.

4) Będę szanować inne dzieci i pomagać im w pełni uczestniczyć w treningach, będąc wzorem do naśladowania. Będę dawać przykład, który obejmuje np. niespożywanie alkoholu, niezażywanie narkotyków i innych używek lub nieużywanie obraźliwego lub innego dyskryminującego języka.

5) Będę szanować prawa, godność i wartość wszystkich dzieci bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.

6) Będę szanować mojego trenera, kolegów i koleżanki z drużyny, drużynę przeciwną oraz sędziów.

2. Dzieci w kontaktach rówieśniczych nigdy:

1) Nie będą stosować przemocy i będę reagować kiedy widzę, że ktoś ją stosuje. Niezależnie od tego, czy jest to dziecko czy osoba dorosła. Mam prawo zwrócić komuś uwagę i dbać, aby wszyscy członkowie klubu czuli się ze sobą dobrze. Nie będę nastawiać innych przeciwko sobie.

2) Nie będą stosować tzw. trash talkingu – psychologicznej gry sprawiającej, że przeciwnik może być świetny w swojej dyscyplinie, ale to co robimy i mówimy sprawia, że traci równowagę i wypada z rytmu.

3) Nie będą używać słów i wykonywać gestów prowokujących seksualnie.

4) Nie będą wszczynać bójek lub działać w jakikolwiek sposób, który mógłby zawstydzić, upokorzyć, zastraszyć, umniejszyć lub poniżyć inne dzieci.

5) Nie będą wysyłały zaproszeń i nawiązywały kontaktu w internecie z trenerem i innymi dorosłymi członkami klubu, nawet jeśli to oni wychodzą z taką inicjatywą. Wyjątkiem jest sytuacja, w której trener kontaktuje się ze mną razem z inną osobą dorosłą lub wśród odbiorców znajdują się inne dzieci. Może wtedy rozmawiać ze mną tylko o organizacyjnych kwestiach związanych z treningami lub zawodami. Wyjątkiem są sytuacje, w których chodzi o moje bezpieczeństwo.

6) Nie będą używać telefonów w szatni i łazienkach oraz rozpowszechniać wizerunku moich kolegów i koleżanek bez ich zgody. Szczególnie jeśli miałoby to się wiązać z ich krzywdą.

§ 6.

Zasady bezpiecznych relacji rodzic – dziecko

a.i.1. Rodzice, opiekunowie prawni i faktyczni dzieci:

1) Stawiają na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu.

2) Dają dziecku prawo do wyboru rozwoju zgodnie z jego osobistymi celami. Włączają dziecko w proces decydowania o jego planach sportowych i życiowych.

3) Szanują godność i wartość wszystkich osób biorących udział w wydarzeniu sportowym, bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności sportowych, cechy fizyczne.

4) Traktują podmiotowo wszystkich uczestników treningu i innych form aktywności klubu. Nie komentują w sposób obraźliwy gry innych zawodników oraz decyzji sędziów. Nie krzyczą i nie stosują agresji słownej wobec uczestników treningu/zawodów.

5) W żadnym wypadku nie stosują przemocy oraz zawsze reagują na jej wszelkie formy, w tym na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa oraz inne wszelkie formy zastraszania wśród dzieci, ale także dorosłych, w tym trenerów i innych rodziców.

6) Nie nastawiają dzieci przeciwko sobie, nie namawiają do przemocowych praktyk (np. trash talkingu). Nie przeszkadzają zawodnikom z przeciwnej drużyny podczas wykonywania aktywności wymagających skupienia (na przykład: rzuty osobiste, moment skoku).

7) Nie umniejszają wysiłków dzieci włożonych w mecz. Doceniają i szanują wkład dzieci, nie koncentrując się wyłącznie na wydajności i wynikach, nie obwiniają dzieci za przegraną.

8) Równoważą potrzebę nadzoru z prawem dzieci do prywatności, w szczególności nie wchodzą do toalet, pod prysznice i do szatni, gdy przebywają tam dzieci.

9) Nie wywierają presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje. Pozwalają dzieciom przeżyć porażkę wewnętrznie.

10) Zachowują się odpowiedzialnie i nie używają agresywnego lub obraźliwego języka w stosunku do zawodnika lub innego uczestnika wydarzenia sportowego, w tym również sędziego czy trenera.

11) Nie publikują zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych, np. na Facebooku lub stronach internetowych, bez zgody zainteresowanych dzieci i ich rodziców. Obejmuje to także zamieszczanie komentarzy na portalach społecznościowych, które mogą wyrządzić krzywdę innym.

12) Są wyczuleni na wszelkie formy zastraszania lub zagrożenia wynikające z używania telefonów komórkowych do robienia zdjęć, filmów przez dzieci.

§ 7.

Zasady bezpiecznych relacji rodzic - trener

1. Swoim zachowaniem dają przykład dzieciom i są dla nich wzorem do naśladowania. Stosują reguły fair play i zachęcają innych do ich przestrzegania. Są świadomi, że ich relacje między innymi rodzicami, trenerami i sędziami modelują zachowania dzieci.

2. Komunikacja między rodzicami a trenerem powinna być zawsze oparta na szacunku, szczerości i wzajemnym wysłuchaniu.

3. Rodzic nie powinien wchodzić w rolę trenera, a trener nie powinien wchodzić w rolę rodzica. Rodzice udzielają wsparcia trenerowi, a trener udziela wsparcia rodzicom. Nie podważają wzajemnie swojego autorytetu w oczach dziecka. Nie stawiają go w sytuacji, w której będzie musiało wybierać między nimi. Nie rozwiązują sporów między sobą w obecności dziecka.

4. W trakcie rozgrywek rodzice nie podważają decyzji trenerów i sędziów. Wyjątkiem jest sytuacja stosowania przemocy wobec dziecka. Dorośli udzielają sobie informacji zwrotnych bez obecności dzieci, dbając o tonowanie emocji, bez użycia agresji.

5. Rodzice w miarę swoich możliwości wspierają trenera i pozostałe dzieci należące do klubu w działaniach logistycznych.

6. Rodzice mają prawo wyrażać swoje obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci i zgłaszać je trenerowi, kierownictwu klubu bądź innej wyznaczonej osobie. Powinni zgłaszać usterki zagrażające bezpieczeństwu dzieci, a trenerzy mają obowiązek reagowania na te obawy oraz poszukiwać rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo dzieci.

7. Rodzice zawsze mają możliwość porozmawiania z trenerem i wyrażenia wszelkich obaw dotyczących swojego dziecka oraz mają gwarancję, że wyrażone przez nich wątpliwości zostaną potraktowane poważnie, a odpowiednie procedury wdrożone, w przypadku, gdy sytuacja wymaga reakcji ze strony klubu.

8. Zarówno rodzice jak i trenerzy reagują na wszelkie formy przemocy, w tym na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa oraz inne wszelkie formy zastraszania wśród dzieci, ale także dorosłych, w tym trenerów i innych rodziców.

9. Trener i rodzice nie tworzą sojuszy sprzyjających faworyzacji. Potrafią rozdzielić relacje prywatne od oficjalnych. Trener podejmując decyzje sportowe nie kieruje się swoją sympatią wobec rodzica.

10. Rodzice szanują decyzję trenera i dzieci dotyczące ich uczestniczenia w treningach.

11. Rodzice i trener powinni ustalić zasady uczestniczenia w treningach. Rekomendowanym rozwiązaniem jest przyjęcie zasady nieuczestniczenia rodziców w stałych treningach dzieci.

Rozdział III

Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników

§ 8.

1. Kandydat/ka na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie podpisać następujące oświadczenia:

   a) oświadczenie o zapoznaniu się i zobowiązaniu do przestrzegania z Standardów Ochrony Małoletnich w Klubie Sportowym „Szczypiorniak" Olsztyn;

   b) oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci.

2. Brak zgody na podpisanie któregokolwiek dokumentu wymienionego w ust. 1 powyżej uniemożliwia nawiązanie z tą osobą jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę lub współpracy).

3. Oświadczenia zostają włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączone do umowy cywilnoprawnej.

4. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, klub ma obowiązek sprawdzić czy kandydat/ka figuruje w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze). Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych członka personelu lub w innej dokumentacji dotyczącej personelu.

5. Kandydat/ka przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

6. Kandydat/ka, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

7. Kandydat/ka, składa pracodawcy oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa (jeśli dotyczy), oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

8. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w pkt. 7 lub 8, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.

9. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w punktach. 5 lub 6, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się

rejestru karnego, kandydat/ka, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

10. Oświadczenia, o których mowa w punktach 6 i 8, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Rozdział IV

Podejmowanie interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka

§ 9.

a.i.1. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.

a.i.2. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu pracownik, który powziął informację o zagrożeniu zobowiązany jest, niezależnie od wprowadzonych w Standardach zasad postępowania, niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe).

a.i.3. Po poinformowaniu służb pracownik, o którym mowa w ust. 2 sporządza notatkę służbową, którą przekazuje pracownikowi ds. standardów, który koordynuje działania związane ze zgłoszeniem oraz udzieleniem wsparcia dziecku.

a.i.4. Imię i nazwisko pracownika ds. standstdów oraz jego dane kontaktowe są podane do wiadomości dzieciom i opiekunom prawnym.

a.i.5. Pracownikiem ds. standardów jest Krzysztof Maciejewski tel. 504 257 328, e-mail: krzysiek.maciejewski@wp.pl

§ 10.

W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa/posiadaniu informacji o popełnieniu przestępstwa którego ofiarą jest dziecko wprowadza się następujące zasady postępowania:

a.i.5.a.i.1) jeżeli jest to konieczne pracownicy udzielają dziecku pomocy medycznej i zapewniają mu poczucie bezpieczeństwa;

a.i.5.a.i.2) pracownik/trener niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji Prezesa oraz pracownika ds. standardów, który sporządza kartę interwencji (załącznik 2);

a.i.5.a.i.3) pracownik ds. standardów niezwłocznie informuje o sytuacji opiekunów prawnych, chyba że opiekunowie prawni są podejrzani o popełnienie przestępstwa;

a.i.5.a.i.4) jeżeli podejrzanym o popełnienie przestępstwa jest inne dziecko należy powiadomić jego opiekunów prawnych;

a.i.5.a.i.5) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga przeprowadza rozmowę z pokrzywdzonym dzieckiem z której sporządzony jest protokół, rozmowy nie przeprowadza się, jeżeli stan psychiczny dziecka na to nie pozwala, albo sprzeciwiają się jej opiekunowie prawni, którzy nie są podejrzani o popełnienie przestępstwa;

a.i.5.a.i.6) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga przeprowadza rozmowę z podejrzanym dzieckiem z której sporządzony jest protokół, rozmowy nie przeprowadza się, jeżeli stan psychiczny dziecka na to nie pozwala, albo sprzeciwiają się jej opiekunowie prawni, którzy nie są podejrzani o popełnienie przestępstwa;

a.i.5.a.i.7) pracownik ds. standardów w uzgodnieniu z Prezesem powiadamia odpowiednie organy (Policja, Sąd rodzinny) o zaistniałym zdarzeniu przekazując wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty;

a.i.5.a.i.8) Prezes w uzgodnieniu z pracownik ds. standardów i trenerem może zdecydować o wykluczeniu podejrzanego dziecka z zajęć w klubie na czas trwania postępowania bądź o ograniczeniu jego aktywności w klubie do zajęć indywidualnych, o przyjętych rozwiązaniach zawiadamia się pisemnie opiekunów prawnych podejrzanego dziecka;

a.i.5.a.i.9) Prezes odsuwa od prowadzenia zajęć z dziećmi pracownika podejrzanego o popełnienie przestępstwa oraz nie dopuszcza do jakiegokolwiek kontaktu tego pracownika z pokrzywdzonym dzieckiem do czasu wyjaśnienia sprawy;

a.i.5.a.i.10) pracownik ds. standardów wraz z trenerem i opiekunem prawnym pokrzywdzonego dziecka (o ile nie jest on sprawcą) uzgadniają dalsze działania pomocowe na jego rzecz, w szczególności oferują pomoc psychologiczną oraz ustalają inne istotne dla funkcjonowania dziecka w klubie aspekty - plan wsparcia, z uzgodnień sporządzony jest protokół;

a.i.5.a.i.11) trener na bieżąco monitoruje sprawę pokrzywdzonego dziecka oraz informuje o wszelkich istotnych kwestiach pracownika ds. standardów;

a.i.5.a.i.12) jeżeli odpowiednie organy ustalą, że sprawcą przestępstwa jest dziecko może ono zostać wykluczone z klubu na odrębnych zasadach, a jeżeli to nie nastąpi to jego dalsze pozostawienie w klubie będzie oparte na opracowanych przez pracownika ds. standardów wspólnie z trenerem i opiekunem prawnym zasadach zachowania, których będzie musiał bezwzględnie przestrzegać, zasady zostaną ujęte w formie pisemnej i przekazane opiekunom prawnym;

a.i.5.a.i.13) trener na bieżąco monitoruje sprawę dziecka sprawcy oraz informuje o wszystkich istotnych kwestiach pracownika ds. standardów.

§ 11.

W przypadku podejrzenia popełnienia czynu niedozwolonego/posiadaniu informacji o popełnieniu czynu niedozwolonego w wyniku którego pokrzywdzone zostało dziecko wprowadza się następujące zasady postępowania:

1) jeżeli jest to konieczne pracownicy udzielają dziecku pomocy medycznej i zapewniają mu poczucie bezpieczeństwa;

2) pracownik/trener niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji Prezesa oraz pracownika ds. standardów, który sporządza kartę interwencji (załącznik 2);

3) pracownik ds. standardów niezwłocznie informuje o sytuacji opiekunów prawnych, chyba że opiekunowie prawni są podejrzani o popełnienie przestępstwa;

4) jeżeli podejrzanym o popełnienie przestępstwa jest inne dziecko należy powiadomić jego opiekunów prawnych;

5) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga przeprowadza rozmowę z pokrzywdzonym dzieckiem z której sporządzony jest protokół, rozmowy nie przeprowadza się, jeżeli stan psychiczny dziecka na to

nie pozwala, albo sprzeciwiają się jej opiekunowie prawni, którzy nie są podejrzani o popełnienie przestępstwa;

6) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga przeprowadza rozmowę z podejrzanym dzieckiem z której sporządzony jest protokół, rozmowy nie przeprowadza się, jeżeli stan psychiczny dziecka na to nie pozwala, albo sprzeciwiają się jej opiekunowie prawni, którzy nie są podejrzani o popełnienie przestępstwa;

7) Prezes w uzgodnieniu z pracownikiem ds. standardów oraz trenerem może zdecydować o wykluczeniu podejrzanego dziecka z zajęć w klubie na czas wyjaśnienia sprawy bądź o ograniczeniu jego aktywności w klubie do zajęć indywidualnych, o przyjętych rozwiązaniach zawiadamia się pisemnie opiekunów prawnych podejrzanego dziecka;

8) Prezes odsuwa od prowadzenia zajęć z wychowankami pracownika podejrzanego o popełnienie czynu niedozwolonego oraz nie dopuszcza do jakiegokolwiek kontaktu tego pracownika z pokrzywdzonym dzieckiem do czasu wyjaśnienia sprawy;

9) pracownik ds. standardów w porozumieniu z trenerem podejmuje działania w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji, przebieg czynności wyjaśniających oraz konkluzja zawarta jest w protokole, który przedstawia Prezesowi;

10) pracownik ds. standardów zapoznaje z wynikami czynności opiekunów prawnych pokrzywdzonego dziecka, a w przypadku gdy sprawcą jest inne dziecko, również jego opiekunów prawnych;

11) jeżeli zachodzi taka potrzeba pracownik ds. standardów w uzgodnieniu z Prezesem powiadamia odpowiednie organy (MOPS, GOPS, Sąd rodzinny) o zaistniałym zdarzeniu przekazując wszystkie zgromadzone w tej sprawie dokumenty;

12) pracownik ds. standardów wraz z trenerem i opiekunem prawnym pokrzywdzonego dziecka uzgadniają dalsze działania pomocowe na jego rzecz, w szczególności oferują pomoc psychologiczną/pedagogiczną oraz ustalają inne istotne dla funkcjonowania dziecka w klubie aspekty - plan wsparcia, z uzgodnień sporządzony jest protokół;

13) trener na bieżąco monitoruje sprawę pokrzywdzonego dziecka oraz informuje o wszelkich istotnych kwestiach pracownika ds. standardów;

14) jeżeli w wyniku przeprowadzonych czynności wyjaśniających ustalone zostaje, że sprawcą czynu niedozwolonego jest dziecko może ono zostać wykluczone z klubu na odrębnych zasadach, a jeżeli to nie nastąpi to jego dalsze pozostanie w klubie będzie oparte na opracowanych przez pracownika ds. standardów wspólnie z trenerem i opiekunem prawnym zasadach zachowania, których będzie musiał bezwzględnie przestrzegać, zasady zostają ujęte w formie pisemnej i przekazane opiekunom prawnym;

15) trener na bieżąco monitoruje sprawę dziecka sprawcy oraz informuje o wszystkich istotnych kwestiach pracownika ds. standardów.

§ 11.

W przypadku podejrzenia zaniedbywania/posiadania informacji o zaniedbywaniu wprowadza się następujące zasady postępowania:

1) jeżeli jest to konieczne pracownicy udzielają dziecku pomocy medycznej i zapewniają mu poczucie bezpieczeństwa;

2) pracownik/trener niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji Prezesa oraz pracownika ds. standardów, który sporządza kartę interwencji (załącznik 2);

3) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga przeprowadza rozmowę z pokrzywdzonym dzieckiem z której sporządzony jest protokół, rozmowy nie przeprowadza się, jeżeli stan psychiczny dziecka na to nie pozwala;

4) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga, przeprowadza rozmowę z opiekunami prawnymi wskazując obszary, które wzbudziły niepokój pracowników oraz oferując pomoc i wsparcie bądź wskazując gdzie taką pomoc opiekunowie prawni mogą otrzymać, z rozmowy sporządzany jest protokół;

5) pracownik ds. standardów wraz z trenerem i opiekunem prawnym dziecka uzgadniają dalsze działania pomocowe na jego rzecz, w szczególności oferując pomoc psychologiczną/pedagogiczną oraz ustalają inne istotne dla funkcjonowania dziecka w klubie aspekty - plan wsparcia, z uzgodnień sporządzany jest protokół;

6) pracownik ds. standardów na bieżąco monitoruje sytuację dziecka, jeżeli mimo rozmowy z opiekunami prawnymi nie nastąpi poprawa, bądź wynik rozmowy nie będzie wskazywał iż opiekunowie prawni nie zamierzają przedsięwziąć żadnych kroków celem poprawy sytuacji pracownik ds. standardów w uzgodnieniu z Prezesem zawiadamia odpowiednie organy (MOPS, GOPS, Sąd rodzinny);

7) trener na bieżąco monitoruje sprawę dziecka oraz informuje o wszystkich istotnych kwestiach pracownika ds. standardów.

§ 12.

W przypadku podejrzenia samokrzywdzenia się przez dziecko/posiadaniu informacji o samokrzywdzeniu wprowadza się następujące zasady postępowania:

1) jeżeli jest to konieczne pracownicy udzielają dziecku pomocy medycznej i zapewniają mu poczucie bezpieczeństwa;

2) pracownik/trener niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji Prezesa oraz pracownika ds. standardów, który sporządza kartę interwencji (załącznik 2);

3) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga przeprowadza rozmowę z dzieckiem z której sporządzony jest protokół, rozmowy nie przeprowadza się, jeżeli stan psychiczny dziecka na to nie pozwala;

4) pracownik ds. standardów wraz z trenerem, w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga przeprowadza rozmowę z opiekunami prawnymi wskazując obszary, które wzbudziły niepokój pracowników oraz oferując pomoc i wsparcie bądź wskazując gdzie taką pomoc opiekunowie prawni mogą otrzymać, z rozmowy sporządzony jest protokół;

5) pracownik ds. standardów wraz z trenerem i opiekunem prawnym dziecka uzgadniają dalsze działania pomocowe na jego rzecz, w szczególności oferując pomoc psychologiczną/pedagogiczną oraz ustalają inne istotne dla funkcjonowania dziecka w klubie aspekty – plan wsparcia, z uzgodnień sporządzony jest protokół;

6) pracownik ds. standardów na bieżąco monitoruje sytuację dziecka, jeżeli mimo rozmowy z opiekunami prawnymi nie nastąpi poprawa, bądź wynik rozmowy będzie wskazywał iż opiekunowie prawni nie zamierzają przedsięwziąć żadnych kroków celem poprawy sytuacji pracownik ds. standardów w uzgodnieniu z Prezesem zawiadamia odpowiednie organy (MOPS, GOPS, Sąd rodzinny);

7) trener na bieżąco monitoruje sprawę dziecka oraz informuje o wszystkich istotnych kwestiach pracownika ds. standardów.

§ 13.

a.i.1. Plan wsparcia dziecka ustalony jest każdorazowo w przypadku zastosowania procedury interwencji.

a.i.2. Plan wsparcia ustala pracownik ds. standardów w porozumieniu z trenerem oraz opiekunami prawnymi dziecka.

a.i.3. Jeżeli jest to konieczne do zespołu opracowującego plan wsparcia na wniosek pracownika ds. standardów Prezes kieruje psychologa/pedagoga bądź innych specjalistów w zależności od potrzeb.

a.i.4. Plan wsparcia określa działania podejmowane przez klub na rzecz dziecka ora zasady funkcjonowania dziecka w klubie.

a.i.5. Plan wsparcia jest dokumentem dołączanym do dokumentacji dziecka.

§ 14.

a.i.5.a.i.1. Pełna dokumentacja z interwencji obejmująca w szczególności kartę interwencji oraz protokoły jest przechowywana przez pracownika ds. standardów zgodnie z obowiązującą w klubie instrukcją kancelaryjną oraz Polityką ochrony danych.

a.i.5.a.i.2. Dokumenty są przechowywane z uwzględnieniem wymogów RODO.

Rozdział V

Zasady dostępu do Internetu oraz procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie.

§ 15.

a.i.1. Klub nie zapewnia dzieciom dostępu do Internetu.

a.i.2. Na terenie klubu dostęp dziecka do Internetu możliwy jest wyłącznie przez prywatne urządzenia mobilne wychowanków.

a.i.3. W przypadku zaobserwowania przez pracownika przeglądania przez dziecko niebezpiecznych treści przekazuje on informację pracownikowi ds. standardów, który powiadamia opiekunów prawnych o zdarzeniu.

§ 16.

a.i.3.a.i.1. W miarę możliwości klub zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.

a.i.3.a.i.2. Opiekunowie czuwają nad bezpiecznym korzystaniem przez dzieci z mediów elektronicznych w szczególności kontrolując by dzieci nie rejestrowali i nie publikowali wizerunku innych dzieci przed, w trakcie i po treningu/wydarzeniach sportowych.

a.i.3.a.i.3. W miarę możliwości klub inicjuje i prowadzi działania edukacyjne z obszaru ochrony dzieci przed krzywdzeniem (np. w formie ulotek informacyjnych, plakatów, warsztatów) skierowane do dzieci (w sposób dostosowany do ich wieku, percepcji i możliwości poznawczych) oraz ich opiekunów, w szczególności na temat:

1) sposobów unikania zagrożeń oraz reagowania na nie w kontaktach z dorosłymi i rówieśnikami;

2) zasad bezpiecznych relacji z rówieśnikami, pożądanych postaw w kontaktach pomiędzy dziećmi;

3) dostępu do informacji, gdzie mogą szukać pomocy.

Rozdział VI

Zasady ochrony danych osobowych w tym wizerunku dzieci.

§ 17.

a.i.1. Klub zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz Polityką Ochrony Danych Klubu.

a.i.2. Polityka Ochrony Danych Klubu zawiera wytyczne dotyczące ochrony wizerunku dzieci.

Rozdział VII

Monitoring stosowania Polityki.

§ 18.

a.i.2.a.i.1. Pracownik ds. standardów wyznaczony przez Prezesa jest odpowiedzialny za monitorowanie realizacji Standardów, ma reagować na sygnały naruszenia Standardów.

a.i.2.a.i.2. Pracownik ds. standardów przeprowadza wśród pracowników, opiekunów prawnych i dzieci raz na 24 miesiące, ankietę monitorującą poziom realizacja standardów.

a.i.2.a.i.3. Ankietą składającą się z co najmniej 6 pytań opracowuje pracownik ds. standardów mając na uwadze wyniki poprzedniej ankiety oraz zaistniałe w klubie interwencje od czasu przeprowadzenia ostatniej ankiety.

a.i.2.a.i.4. Ankieta musi umożliwiać możliwość zaproponowania przez ankietowanych zmian do Standardów.

a.i.2.a.i.5. Wyniki ankiety pracownik ds. standardów opracowuje w formie raportu z uwzględnieniem własnych wniosków co do funkcjonowania Standardów i ewentualnych zmian, który przekazuje Prezesowi w terminie miesiąca od dnia przeprowadzenia ostatniej z ankiet.

a.i.2.a.i.6. Na podstawie raportu Prezes zleca przygotowanie zmian w Standardach powołanemu przez siebie zespołowi w skład którego wchodzi pracownik ds. standardów.

§ 19.

Pracownik ds. standardów:

1) udostępnia Standardy na stronie internetowej klubu i na terenie klubu, w miejscu zwyczajowo przyjętym oraz udostępnia ich tekst drogą elektroniczną;

2) zapoznaje i przygotowuje pracowników klubu do stosowania Standardów przed dopuszczeniem do czynności i każdorazowo po wprowadzeniu zmian w Standardach;

3) prowadzi imienny rejestr pracowników klubu, którzy zapoznali się ze Standardami;

4) przyjmuje pisemne oświadczenia pracowników o zapoznaniu się ze Standardami, które są dołączone do ich akt osobowych/dokumentacji;

5) opracowuje harmonogram szkoleń i zakres działań edukacyjnych.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe.

§ 20.

a.i.1.a.i.1. Standardy są dokumentem ogólnodostępnym.

a.i.1.a.i.2. Standardy są wywieszone w klubie.

a.i.1.a.i.3. Ogólnodostępna jest również skrócona wersja Standardów przeznaczona dla dzieci.

a.i.1.a.i.4. Przed zapisaniem dziecka do klubu opiekun potwierdza zapoznanie się ze Standardami.

a.i.1.a.i.5. Trenerzy zapoznają dzieci ze Standardami na pierwszych zajęciach.